

TAIKAUSKO ASEENA LOGIikkaA VASTAAN

SALAR DAVID

Jokaisen ihmisen elämässä on muistoja ja tilanteita, joita ei koskaan unohda, vaikka aikaa kuluisi kuinka paljon. Erityisesti varhaislapsuudessa ja nuoruudessa löydät uusia asioita ympäriltäsi ja käyt läpi monia pieniä kokemuksia, jotka auttavat kehittämään ajatusprosessejasi.

Karuja muistoja lapsuudesta

Osa kokemuksista on onnellisia ja kauniita. Ne juurtuvat mieleesi ja kasvavat sisälläsi positiiviseksi voimaksi, joka auttaa sinua eteenpäin elämässäsi. Mutta osa kohtaamistasi tilanteista on rankkaa tavaraa. Kun olet nuori ja alat vasta oppia elämää, tällainen kokemus on shokki ja pettymys, se voi särkeä jo-

tain sinussa ja voit menettää arvokkuutesi itsesi ja muiden edessä. Kyseessä voi olla todellinen painajainen, jota et voi unohtaa.

Jos kohtalonasi on syntyä Irakin kaltaiseen maahan tai mihin tahansa muuhun Lähi-idän maahan, jota hallitsevat diktatuurihallitukset, jossa voiman ja tietämättömyyden logiikka ja uskonto hallitsevat kaikkia elämän osa-alueita, ei todellakaan ole mahdollisuutta ajatella laatikon ulkopuolelta. Hallitseva papisto päättää kaiken sinun ja koko yhteiskunnan puolesta. Jos uskallat ilmaista hallintoa tai uskontoa kritisoivan mielipiteen jopa yhdellä sanalla, saatat vaarantaa elämäsi ja menettää kaiken hetkessä. Näin on käynyt tuhansille ihmisille, ja tätä tapahtuu edelleen, joka päivä.

Kysymyksiä alkaa herätä

Lukuvuonna 1985-1986 olin 13-vuotias

ja keskikoulun ensimmäisellä asteella kotikaupungissani Kirkukissa. Kuten kaikki sen ikäiset, piirtelin ja haaveilin tulevaisuudesta. Halusin insinööriksi tai lentäjäksi. Olin ahkera opiskelija, ja sain erinomaisia arvosanoja kaikissa aineissa. Rakastin lukemista ja luin kauno- ja tietokirjallisuutta ja tieteellisiä lehtiä. Tietoni lisääntyessä lisäntyi myös niiden avoimien kysymysten määrä, joita oppimani asiat herättivät mielessäni.

- Kuka on jumala?
- Miksi rukoilemme häntä joka päivä viisi kertaa tai useammin?
- Miksi meidän täytyy paastota yli 15 tuntia joka kuukausi ramadanina, kesän kuumuudessa, ilman ruokaa ja juomaa?
- Onko tämä palvelonta meille palkinto vai rangaistus?
- Mitä meille tapahtuu kuoleman jälkeen?
- Mikä on taivas ja missä se sijaitsee?

Kaikki nämä kysymykset pyörivät ja kasvoivat mielessäni, ja lapsuuden päivät kulkivat rauhassa ja hitaasti kuin vanha kilpikonna. Elämäni jakautui opiskelun, jalkapallon pelaamisen ja kirjojen tai tieteellisten lehtien lukemisen välillä. Tämä rauhallinen elämä keskeytyi tammikuussa 1986, kun tapahtui jotain, joka muutti elämäni suunnan, ajatukseni ja melkein kaiken muun.

Challengerin tuhoutuminen 28. tammikuuta 1986

Avaruussukkula Challenger räjähti hetkiä laukaisun jälkeen. Kaikki miehistön jäsenet kuolivat. Luin paljon artikkeleita ja katsoin televisio-ohjelmia, joissa puhuttiin tästä tapauksesta. Se kiinnosti minua ja halusin ymmärtää, miksi näin tapahtui. Olin jo omaksunut lukemastani paljon tietoa Maan ilmakehästä ja avaruudesta, ja ihmettelin, kuinka astronautit elävät sukkulan sisällä.

Helmikuun puolivälissä, palattuani kymmenen päivän lomalta, joka vieteään lukuvuoden ensimmäisen puoliskon tenttien jälkeen, tulin luokkahuoneeseen 25-30 muun opiskelijan kanssa. Meidät otti vastaan professori **Abdul Jabbar**, islamilaisen koulutuksen (uskonnon) opettaja, suuri mies, tummine, pysyvästi kurtussa olevine kulmineen. Hän oli nelikymppinen tai vanhempi, henkilö jonka harvoin näki hymyilevän. Kun olimme tervehtineet häntä, hän kertoi tämän päivän oppitunnin aiheen (Isra ja Mi'raj).

Se kertoo Muhammedin matkasta Al-Buraqin selässä Mekasta Jerusalemiin keskiyöllä. (Buraq on muslimioppineiden tulkinnan mukaan muuli tai hevonen.) Meille kerrottiin, että Muhammed nousi taivaaseen ja meni tapaamaan Jumalaa ja puhui tälle, jonka jälkeen hän palasi maan päälle kotiinsa ja vuoteeseensa. Samana iltana ennen auringonnousua! Tämä tarkoittaa, että hänen taivaaseen nousemisensa ja paluunsa prosessi ei kestänyt muutamaa tuntia kauempaa yöllä. Aasin selässä avaruudessa!

Professori selitti meille 20 minuuttia tätä ihmettä ja kuinka Muhammed, 1400 vuotta sitten, pystyi nousemaan taivaaseen ilman avaruusalusta, ja nyt Amerikka ei pysty lähettämään sukkulaa avaruuteen, koska he epäonnistuivat viikkoja sitten. Sitten saimme esittää

kysymyksiä. Jotkut opiskelutovereistani kysyivät jotain ja sitten tuli minun vuoroni, nostin käteni, nousin ylös kysyin:

”Herra opettaja, tiedemiehet sanovat, että mikä tahansa avaruusalus tai sukkula tarvitsee voimakasta työntövoimaa ja suurta nopeutta tunkeutuakseen ilmakehän läpi. Siksi tarvitaan useita raketteja avaruussukkulan kuljettamiseen. Kuinka profeetta Muhammed Buraqin selässä saattoi tunkeutua ilmakehän läpi avaruuteen? Onko tämän eläimen voima suurempi kuin televisiossa näkemiemme kantoraketkien voima?”

Samantien koko luokka purskahti nauruun, aivan kuin olisin kertonut vitsin. Opettajan kasvojen piirteet alkoivat muuttua, raivo ja hämmennys valtasivat hänen olemuksensa. Hän huusi kaikkia olemaan hiljaa ja nauru pysähtyi äkillisesti. Seisoin edelleen ja minun ja opettajan välillä oli alle kahden metrin etäisyys.

Opettaja lähestyi minua hitaasti, tuijotti silmiini äärimmäisen vihaisella ilmeellä ja päästyään lyöntietäisyydelle hän iski minua kasvoihin täydellä voimalla oikealla kädellään. Minua pahoinpideltiin ja solvattiin: ”Olet vääräuskoinen, olet ateisti, olet saatanan seuraaja”, hän huusi.

Romahdin järkytyksestä, loukkauksien ja fyysisen väkivallan pelon johdosta täysin. Minut raahattiin koulun rehtorin toimistoon. Opettaja kertoi rehtorille, että olin tottelematon oppilas ja poikkeava uskonnollisesti, älyllisesti ja moraalisesti. Minut pitäisi erottaa koulusta tai siirtää toiseen kouluun.

Rangaistus

Rehtori antoi määräyksen, etten saa palata kouluun muuten kuin huoltajan eli isäni tai äitini läsnä ollessa. Sain asiakirjan annettavaksi vanhemmilleni. Kävelin ulos koulun ovesta ja olin kauhuissani siitä, mitä minulle tapahtui! Minulla ei ollut aavistustakaan, mihin tämä tapaus minua tulee viemään.

Mietin, miten vanhempani ja perheeni reagoisivat, kun he saavat tietää. Olin syvissä, syvissä vaikeuksissa, vaikka en ollut tehnyt mitään rikosta tai vääryyttä. En ollut tappelussa, en ollut vahingoittanut ketään tai varastanut! Esitin vain kysymyksen! Miksi minulle tehdään näin?

Palasin kotiin järkyttyneenä ja kauhistuneena odottaen vanhempieni

ja muun perheen reaktiota. Kun äitini näki minut, hän yllättyi ja kysyi, miksi tulin kotiin näin aikaisin ja nähdessään opettajan lyönnin jäljet kasvoillani, hän halusi tietää, kuka oli hyökännyt kimp-puuni.

Annoin hänelle rehtorin lähettämän kirjeen ja kerroin, mitä tapahtui. Äiti kiskasi paperin kädestäni vihaisena ja lähetti minut huoneeseeni kertoen, että puhuu isäni kanssa, kun tämä palaa töistä. Pysyin huoneessani seuraavaan aamuun asti, enkä nukkunut koko yönä.

Aamulla menin olohuoneeseen, jossa isäni istui odottamassa. Hän katsoi minua hiljaa ja vihaisesti. Hän huusi minulle ja halusi tietää, mitä olin tehnyt, mutta minä pysyin vaiti. Sen jälkeen lähdimme autolla koululleni ja menimme rehtorin toimistoon, jonne kutsuttiin myös uskonnonopettaja.

Opettaja Abdul Jabbar selitti vanhemmilleni, etten ole sitoutunut islamiin, pilkkaan ”sanansaattajan” ihmeitä ja olen muuttunut epäuskoiseksi. Lukuisten nuhtelujen, loukkausten ja uhkausten jälkeen minulle kerrottiin, että rangaistus tulee olemaan vielä ankarampi, jos sanon tai teen jotain vastaavaa uudelleen. Rehtori päätti hyväksyä minut kouluun, mutta vain isäni (koska olin alaikäinen) kirjallisella lupauksella, että käyttäydyn tulevaisuudessa oikein.

Palasin luokkaan henkisesti murtuneena ja arvokkuuteni menettäneenä. Ainoa vaihtoehto oli hyväksyä tämä uusi todellisuus, jossa nyt elin.

Jälkimainingit

Kun palasimme kotiin, isäni kasasi kokoon kaikki keräämäni kirjat ja lehdet ja poltti ne. En saanut omistaa mitään muuta tekstiä kuin koulukirjoja. Minua estettiin menemästä ulos ystävien kanssa, jopa jalkapallon pelaaminen kiellettiin yli vuodeksi, ja jalkapalloa, minä rakastin (ja rakastan edelleen).

Tämä on yksi minuun suuresti vaikuttanut traumaattinen kokemus. Kaiken syynä on vain se, että halusin kysyä ja ymmärtää minulle kerrottuja asioita lapsena, teini-ikäisenä.

Kirjoittaja hakee parhaillaan turvapaikkaa Suomesta katsomukseen perustuvan vainon perusteella.

Käännös: Riku Bähr

